

Prof. Streutjens, voorzitter: Dan zijn we nu aan punt vijf van de agenda gekomen. De vergoedingen. Het Bestuur heeft er grote behoefte aan een zekere orde aan te brengen in het vergoedingenwoud dat wij in de loop der decennia hebben laten groeien.

Portefeuillehouder Middelen: Het loopt xxx [vloekwoorden weggelaten] al jaren de spuigaten uit.

Prof. Krummelkamp: Voorzitter, kunt u de PH Middelen vragen zijn taal te matigen. Dit is niet de manier waarop beschaafde mensen met elkaar omgaan, lijkt mij.

PH Middelen: Er gaan kolossale hoeveelheden geld om in die douceurtjes. Een pc-tje om thuis te werken voor meneer de onderzoeker, een telefoontje met abonnement voor de systeembeheerder, een Blackberry voor euh ..

Voorzitter: Het is gewoon zo, dat ik in mijn functie een Blackberry nodig heb. Hoe kan ik anders mijn mail lezen en de notulen corrigeren wanneer ik op reis ben en een congres bezoek? Ik verzoek u daarom inderdaad de kalmte te bewaren, heer Middelen, al ben ik het met u eens, dat wij regels moeten opstellen.

PH Middelen: Ik heet Scheepma, Bertus Scheepma, met uw welnemen en ik ben hier aangesteld om ervoor te zorgen dat het geld dat door de belastingbetaler ...

Prof. Krummelkamp: Als u bezig blijft, heer Middelen, met uw insinuaties, zal ik mij genoodzaakt voelen alleen al om die reden tegen uw bizarre voorstel te stemmen. Wat denkt u wel? Dat ik mijn laptop voor privé-doeleinden gebruik?

Mej. Kamphuis (not.): Als het mij vergund is ook een duit in het zakje te doen: als ik op vakantie ben word ik voortdurend opgebeld. Niet dat ik dat erg vind. Het bewijst hoe onmisbaar wij secretaresses zijn. Maar het is wel beroerd, dat ik die telefoontjes zelf moet betalen. Iedere keer is mijn beltegoed op.

Voorzitter: Maar dat is toch onzin, Irene. Als je wordt opgebeld, kost je dat toch niets?

Mej. Kamphuis: Haha. Nou moet ik toch even lachen hoor. Als je op Palma zit, betaal je het gesprek vanaf de Hollandse grens. En die ligt dan ver weg hoor: 'Irene, waar ligt de sleutel van het kastje waarin het printpapier zit?' Ja, in de bovenste la van mijn bureau, natuurlijk. Maar die is op slot en de sleutel daarvan ligt in mijn etui, die ik vanwege veiligheidsredenen heb afgegeven bij de portier, die in Torremolinos zit. Kost je zo vier tot vijf euro, zo'n mededeling. En ik zit niet in schaal achttien.

Voorzitter: Nou, ik ook niet hoor. Maar als ik het zo hoor, zou jij dus eigenlijk ook wel een telefoontje van de zaak moeten hebben.

PH Middelen: Ja wel xxx [vloekwoorden weggelaten] nog aan toe, nou nog mooier, daar heb ik dan mijn notitie voor geschreven. Nog zo'n vergoeding erbij. Iedereen kan toch opgebeld worden als hij in zijn of haar blote reet aan het strand ligt te bakken. Zet dat ding dan af!

Prof. Krummelkamp: verlaat de vergadering.

Voorzitter: Geachte leden van het Bestuur, ik constateer twee dingen. Ten eerste: het quorum om beslissingen te nemen is niet meer aanwezig. En ten tweede: de door de heer Scheepma in zijn voortreffelijke notitie aangesneden problematiek ligt klaarblijkelijk wat gevoelig. Ik stel daarom voor, dat wij de bespreking uitstellen tot volgende maand.

Mej. Kamphuis: Voorzitter, dat zal dan september worden, want voor de vakantieperiode zijn er geen bestuursvergaderingen meer gepland.

Voorzitter: O jeetje, ja, dat is ook zo. Nou, niets aan te doen. Maar in de septembervergadering zullen we het heel druk hebben met de gebruikelijk drukte rond het begin van het nieuwe studiejaar. Eens even kijken ... uhm ... tja ... ik stel voor dat we de notitie toch prioriteit geven en hem reeds de vergadering daarna bespreken. In oktober dus. Akkoord, heer Scheepma?

De heer Scheepma: verlaat de vergadering.

Voorzitter: Irene...

Mej. Kamphuis: Het is genotuleerd voorzitter. Heeft u de vergadering gesloten? Dan haal ik nu als de bliksem mijn nieuwe telefoontje op.

